

Snímky z doby, kdy u nás působila učitelka Marie Zajičková.

Škola před posledními úpravami.

Sestavil v roce 2006 Zdeněk Klobouk, upravil a doplnil fotografiemi Petr Indrák.

ŠKOLA
v Klopotovicích

1785 - 1976

Věnování

Autoři věnují tuto skromnou publikaci všem učitelům, kteří působili na zdejší škole, na jejichž působení vzpomínali a vzpomínají celé generace našich spoluobčanů.

Lopotník

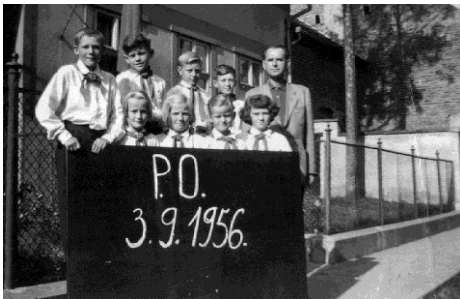
Knihovnička Lopotníka

Všechny tyto snímky jsou z období, kdy v Klopotovicích působil jako učitel František Lánský.

Učitel František Lánský se svými žáky.

Úvod

Všichni si občas rádi zavzpomínáme na svá školní léta, na své učitele, na radostnou dobu školních prázdnin, školních výletů a také jako na dobu prvních školních lásek. Jak tomu tak bývalo v minulosti o tom všem svědčí také zápisy v kronice naší obce a školy. A tak všem zájemcům nabízíme naše malé povídání o naší škole. Věříme, že mnozí si s námi rádi zavzpomínají.

Naše povídání věnujeme vzpomínce na všechny učitele na naší malé venkovské škole, kterých se zde za dobu jejího trvání vystřídalo několik. Prvním učitelem u nás byl v letech 1785 – 1788 Matěj Vyk a poslední učitelkou pak paní Marie Zajičková, jejíž působení v letech 1972 - 1976 si ještě řada našich občanů dobře pamatuje. Mezi dobou působení prvního učitele Matěje Vyka a poslední učitelky paní Marie Zajičkové tedy uplynulo necelých 200 let.

Trochu historie

V ranném středověku dostávalo se vzdělání jen budoucím klerikům a centrem vzdělanosti býval klášter se svou klášterní školou. Od 13. století se u nás objevují městské školy zvané partikulární a to většinou latinské. Rozvoj školství u nás se zastavil během války třicetileté. Když tato skončila bylo málo učitelů, takže vyučovali i různí polovzdělanci – třeba váleční vysloužilci. Ani učit nebylo kde, vyučovalo se tehdy v obecních pastouškách, někdy také v obecní hospodě či na faře.

Než byla u nás postavena první školní budova, vyučovalo se od roku 1785 v obecní pastoušce a to v domě číslo 30 a 49. Vyučovalo se podle školního řádu z roku 1774. Tento školní řád rozlišoval školy nominální, hlavní a obecné. Zaváděl povinnou školní docházku pro děti od 6 do 12 let. Po zrušení jezuitského řádu v roce 1773 ujal se doзору nad školstvím stát. Podle „Nového školního řádu pro všechny C.k. dědičné země“ se měli žáci učit hlavně číst, psát, počítat a němčině. Na vesnicích byly tzv. školy triviální, ve kterých se učilo jen čtení, psaní a počtům. V roce 1780 dalo brněnské gubernium natisknout německé a české učebnice a rozdělilo je školám. V roce 1869 byla povinná školní docházka prodloužena o dva roky a byly zavedeny obecné a měšťánské školy.

Podle zákona ze dne 13. 7. 1922 školní docházka byla stanovena osmiletá, tedy do 14 let.

Výnosem MŠNO – přestoupilo dne 9. června 1945 z naší školy veškeré žactvo IV. oddělení tj. 6., 7. a 8. postupný ročník do měšťánské školy v Tovačově.

V listopadu 1961 byl rovněž 5. postupný ročník převeden do ZDŠ v Tovačově.

Školním rokem 1975/1976 bylo ukončeno vyučování na zdejší obecné škole a počínaje školním rokem 1976/1977 všechny děti školou povinné navštěvují ZDŠ v Tovačově.

Ukončení činnosti školy

V roce 1976 bylo započato se sdružováním malotřídních škol. Mezi tyto patřila i naše jednotřídní škola. Za účasti zástupců školského odboru ONV v Prostějově byla svolána schůzka na MNV v Klopotovicích a to zástupců obcí Klopotovice a Biskupice za účelem vyřešení této otázky. Biskupice tehdy odmítly návrh na sloučení v tom smyslu, že by dva ročníky měly vyučování v Biskupicích a dva ročníky v Klopotovicích. Proto byla nakonec škola v Klopotovicích zrušena a bylo vyhověno klopotovským, aby žáci navštěvovali již od prvního ročníku ZŠ v Tovačově i když se tehdy jednalo o jiný okres (Přerov). A tak školním rokem 1975/76 bylo ukončeno vyučování ve zdejší škole.

Školní budova

Původní školní budova byla v roce 1861 už natolik zchátralá, že C.k. okresní úřad nařídil její opravu. A tak „Léta Páně 1861 za času Františka Zapletala – přednosta, Šimona Paráka a Františka Žáčka – radních, dále Čenka Kovaříka, Františka Indráka, Martina Klobouka a Tomáše Krátkého – členů výboru, Jakuba Pospíšila a Františka Gálíčka – náhradníků, stalo při sejití výboru následující ujednání :

Když okresní představený pan Jan Belhárek do Klopotovic na komis přijel tak představeným obce oznámil, že škola, která slámou krytá byla, aby ji kamenem pokryt nechali, což představení slíbili, že to udělají jen, aby povolil pak okresní kus trávníku prodati a za utržené peníze školu opravit. Pan okresní obecnímu představenému řekl: „pomožte si jak můžete jen to udělejte“. A tak k tomu účelu se výbor obecní sešel a v poradu vzal jak následuje. Kus trávníku za Kloboukovou loukou se propachtuje a tak dlouho pachtovati bude, dokud se potřebné peníze k stavbě neseberou. Škola, ale ta se zvýší na jedno poschodí a bude na jedné straně radní světnice a na druhé straně komora vrchní pro pana učitele a pak se řádně postaví a pokryje kamenem. Tak se většinou výboru ujednalo. A potom roku 1862 se kamení na základy přivezlo a pak se stavět mělo, ale k tomu stavění nedošlo, nebo se mnozí mladí sousedi protiv tomu postavili a obecní představenstvo jakožto grund zbytečných výloh u C.k. Místodržitelství obžalovalo. Těm sousedům, kteří ještě nezkušení byli za to zlé nepokládáme, nýbrž sousedu, který je navedl, ten rozsel semeno rozepře mezi sousedy.

Výsledek žaloby byl následující – obecní představenstvo dostalo od okresního úřadu nařízení, aby se vyjádřilo, jak se to činilo a jak to vlastně konati bude, odkud náklady stavební bráti se budou a jestli na té žalobě co pravdivého, aneb zda vymyšlena jest. Na toto úřední nařízení se obecní zastupitelstvo vyjádřilo následovně: „že hned roku 1860 se obecní výbor dorozuměl, ze strany opravy školy a také se hned kus trávníku zoralo a propachtovalo, aby se ta stavba z toho zaplatila a odeslal se C.k. okresnímu úřadu onen z roku 1860 založený a od představenstva obce podepsaný od obecního výboru protokol, vztahující se na opravu školy. Pak úmluva s polírem Nakládačem také podepsaná od výboru, pak plán, to se všechno okresnímu úřadu poslat muselo. Na to
přišlo *rozhodnutí:*

V roce 1950 přispěli žáci k oslavám svátku osvobození (8. května) hrou „Princ s rudou hvězdou na čele“, mimo žáků školy účinkovali také žáci ZDŠ v Tovačově a dva dospělí občané - a to v režii pana učitele Františka Lánského. 13. května téhož roku žactvo účinkovalo při odhalení památníku Rudé armády.

27. února 1955 žactvo uvedlo v režii pana učitele Františka Lánského divadelní hru „Kocourkovští mudrlanti“ a 26. prosince v tomtéž roce ještě hru „Za pokladem“.

30. prosince 1956 sehrálo žactvo hru „Krakonošova medicína“, v roce 1957 sehráli divadelní představení „Jednou ranou tři sta zabil“. V roce 1958 sehrálo žactvo dvě představení - „Zlaté srdíčko“ a „Vítáme Dědu Mráze“ - toto spojené s vánoční nadílkou. Všechna představení byla v režii pana učitele Lánského. Při přípravě (stavba jeviště) vydatně pomáhali - Jaroslav Vymětal, František Lehký a Jaroslav Smolka.

Pokud se jedná o působení našich učitelů v činnosti ochotníků a tato byla zejména v letech 1922 - 1937 velmi bohatá, nebylo jednoho roku, aby naši ochotníci nehráli i několik divadelních představení, zaslouží si samostatné pojednání, které připravujeme.

Několik slov na závěr

Při zpracování této publikace autoři vycházeli z dostupných písemných pramenů a vzpomínek paní učitelky Marie Zajíčkové, které tímto vyslovují své poděkování. Poděkování patří také všem těm, kdož velmi ochotně zapůjčili fotografie ze školních let. Věříme, že tato malá práce najde své čtenáře a bude je inspirovat ke vzpomínkám na svá školní léta a na své učitele. Pokud tomu tak bude, bude účel tohoto dílka naplněn.

Prameny:

Kantoři na Moravě a ve Slezsku ve 17.- 19.století, MVS Brno 2000

Kronika obecné školy Klopotovice 1923 - 1960

Obecní kronika Klopotovice

Zápisy z jednání místní školní rady v Klopotovicích

Kronika republikánského dorostu Klopotovice 1930 – 1938

Vzpomínky paní učitelky Marie Zajíčkové

První vydání vyšlo v roce 2003

druhé doplněné a rozšířené vydání v roce 2007

připravili: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák

příležitosti odhalení pomníku „Svobody“, který tehdy stál před Radnicí. V tento slavnostní den se odpoledne konal slavnostní průvod s hudbou v průvodu jelo „hanácké banderium“, dále šli školní děti se svým učitelem, uprostřed hudba, pak Sokoli, krojovaní Hanáci a nakonec ostatní občané. Při samotném odhalení pomníku účinkoval pěvecký sbor. Poté se konal zahradní koncert a večer lampiónový průvod přes celou vesnici.

V roce 1923 byla zahájena činnost Hudebního kroužku pod vedením pana učitele Josefa Barvíka, ten pak účinkoval při slavnostních příležitostech. Zejména to byly každoroční oslavy vzniku ČSR, které se konaly u pomníku „Svobody“ dále oslavy narozenin prvního prezidenta T.G. Masaryka atp. Při těchto oslavách také účinkovalo žactvo, které je obohatilo recitační vložkou.

Dne 2. ledna 1927 žáci pod vedením svého učitele se představili divákům divadelní hrou „Zlaté kapradí“.

V roce 1928 (1.dubna) sehráli školáci divadelní hru „Janičkova smrt“ a v toméž roce (22. května) opět v režii pana učitele Josefa Barvíka školáci provedli v zahradě u „Bělků“ – kácení máje.

Žactvo školy, tentokrát už pod vedením pana učitele Jana Polácha sehrálo 19. června 1932 divadelní hru „Zahrada sudiček“ a protože se zachoval i seznam účinkujících, tak ho zde uvádíme: Josef Pohajda, Jaroslava Indráková, Jaroslav Navrátil, Josef Kořínek, Marie Klobouková, Marie Koláčková, Milada Vinklerová, Marie Pospíšilová, Věra Dočkalová, Božena Kořínková, Vojtěch Navrátil, Jaroslav Parák, Oldřich Kovařík, Zdeněk Krátký, Antonín Navrátil, Vladimír Jurda, Vojtěch Skácel, Antonín Pospíšil, Helena a Marie Kočířovy, Marie Indráková, Marie Pospíšilová, Libuše Pohajdová.

Žactvo pak účinkovalo při oslavách vzniku ČSR a narozenin prvního prezidenta T.G. Masaryka každoročně až do roku 1937. V roce 1938 se už oslava vzniku ČSR nekonala a nekonala se až do roku 1945.

Až v roce 1946 - oslavy vzniku ČSR - 28. října - se konaly v režii pana učitele Jana Polácha - po slavnostním projevu následovala sborová recitace žactva školy, hudební vystoupení houslistů: Josefa Slavíka, Jaromíra Smékala a Vojtěcha Koláčka.

Také narozeniny prezidenta Edwarda Beneše v roce 1947 (28. května) byly vzpomenuy Slavnostním večerem. Po slavnostním vystoupení pana učitele Jana Polácha následovalo hudební vystoupení houslistů.

V roce 1948 v režii téhož učitele byly připomenuty:

7.března - narozeniny prezidenta T.G.Masaryka

9.května - naše osvobození Rudou armádou

28.května - narozeniny prezidenta Edwarda Beneše

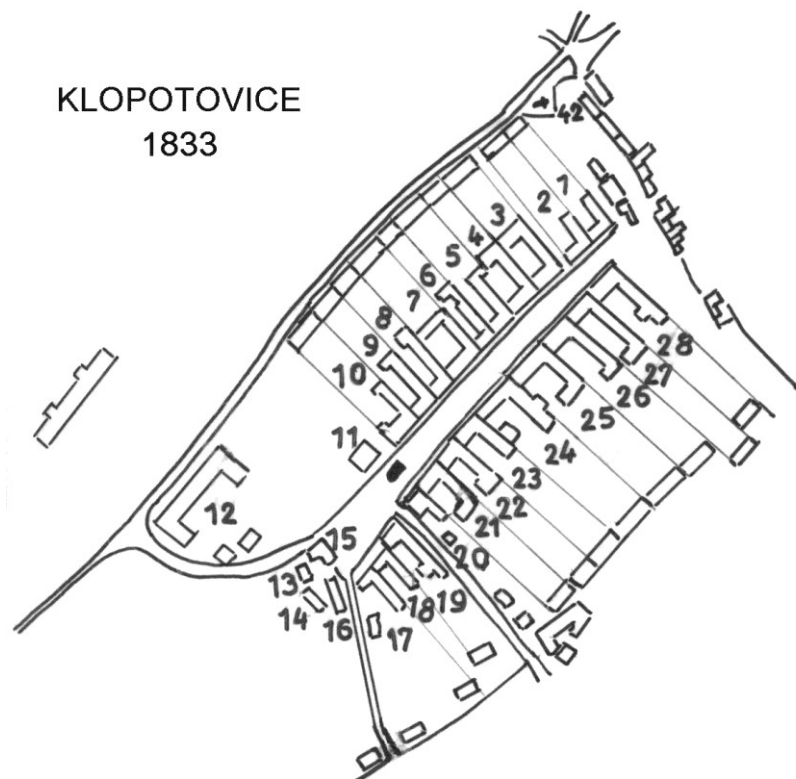
Při těchto příležitostech účinkovali - recitace: Antonín Slavík, Marie Pospíšilová, Marie Lehká, Marie Nitschová.

- hudební vystoupení trio houslistů: Josef Slavík, Jaromír Smékala a Vojtěch Koláček.

Oslavy vzniku ČSR 28. října 1948 se konaly na Sýpce už v režii pana učitele Josefa Horáka - po jeho proslovu následovala recitace žactva, obdobně tomu bylo i v roce 1949. A 26. prosince 1949 v režii učitele Josefa Horáka sehrálo žactvo na Sýpce divadelní hru „Vánoční země“, účinkovalo tehdy všechno žactvo školy.

představenstvu obce se nařizuje stavbu školní přednosta obce měl hned po dosažení nařízení zajistit, v pádu neuposlechnutí toho nařízení 50 Zlatých představený do chudé kase složit musí. A tak to bylo všechno co strana protivná svým chozením a zbytečným kanceláře zaměstnáváním vybrojila a vyjednala, že kromě svárů a rozepří nic se nestalo. Mnozí z obce také žádali žalobou proti představenému, aby byl z úřadu sesazen, že v nich důvěry nepoživá, však ale se na tu žalobu žádný ohled nevzal, představený z úřadu sesazen nebyl, protože na něho nic dokázat nemohli, co by trestuhodného a k sesazení z úřadu dostačovalo. Když tedy strana protivná nic nezpravila, tak ze zášti někdo mu tabuli naznačující obydlí představeného odstranil. Bylo také podezření na někoho to však nešlo náležitě dokázat, kdo by to udělal.

Na jaře roku 1863 se k opravám školy konečně přikročilo. Výlohy byly následující: zedníci, tesaři a kameníci obdrželi - 900 Zlatých, stolaři, zámečnick, sklenář obdrželi - 150 Zlatých, pak cihly pálené a vápno - 200 Zlatých, pak všelijaké výlohy jako kamení a jiné - 50 Zlatých - tak celá stavba - 1 300 Zlatých.“

Plánek obce

Škola Klopotovice v roce 1887 - učitel Jakub Krček

Škola Klopotovice v roce 1902

Počty žáků z naší obce studujících na měšťanské škole v Tovačově a jiných školách:

1918/1919	2	-	2
1919/1920	5	3	2
1920/1921	5	2	3
1921/1922	6	2	4
1922/1923	3	1	2
1923/1924	7	4	3
1924/1925	6	4	2
1925/1926	6	4	2
1926/1927	5	4	1
1927/1928	5	3	2
<i>k tomu 2 chlapci na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži</i>			
1928/1929	7	3	4
<i>dále 1 chlapec na gymnáziu v Kroměříži</i>			
1929/1930	6	2	4
<i>dále 1 chlapec na gymnáziu v Kroměříži</i>			
1930/1931	5	2	3
<i>k tomu 1 chlapec na gymnáziu v Kroměříži a</i> <i>1 chlapec Reálné gymnázium v Olomouci</i>			
1931/1932	4	2	2
<i>k tomu 2 chlapci církevní gymnázium v Kroměříži a</i> <i>1 chlapec Reálné gymnázium v Olomouci</i>			
1932/1933	3	2	1
<i>k tomu 1 chlapec církevní gymnázium v Kroměříži</i>			
1933/1934	2	-	2
1934/1935	8		
1935/1936	8		
1936/1937	8		
1937/1938	6		
1938/1939	6		
1939/1940	19	10	9

Veřejné vystoupení žactva

K působení učitelů na naší škole patří nerozlučně také jejich činnost v ochotnickém divadle. Zejména v době působení pana učitele Josefa Barvíka a jeho nástupců: učitelů Jana Polácha, Josefa Horáka a Františka Lánského.

Jedno z prvních nám známých veřejných vystoupení žactva bylo však už za pana učitele Josefa Štěpánka při příležitosti jubilejních oslav k výročí postavení naší kapličky v roce 1862. Bohužel zprávy o působení dalších učitelů pokud se týká veřejného vystupování žactva se nám nezachovaly. Další zprávu máme až z roku 1922 (10. září), kdy žactvo pod vedením pana učitele Josefa Barvíka vystoupilo při

1919/1920	53	33	20
1920/1921	62	37	25
1921/1922	63	39	24
1922/1923	63	35	28
1923/1924	47	24	23
1924/1925	46	25	21
1925/1926	50	28	22
1926/1927	46	26	20
1927/1928	46	24	22
1928/1929	48	29	19
1929/1930	48	29	19
1930/1931	46	28	18
1931/1932	47	26	21
1932/1933	54	27	27
1933/1934	55	26	29
1934/1935	51	25	26
1935/1936	48	22	26
1936/1937	44	20	24
1937/1938	50	24	26
1938/1939	43	21	22
1939/1940	48	26	22
1940/1941	47	25	22
1941/1942	<i>údaje nejsou k dispozici</i>		
1942/1943			
1943/1944			
1944/1945	50	25	25
1945/1946	32	19	13
1946/1947	30	17	13
1947/1948	30	17	13
1948/1949	33	18	15
1949/1950	22	12	10
1950/1951	26	11	15
1951/1952	27	12	15
1952/1953	28		
1953/1954	28		
1954/1955	31		
1955/1956	29		
1956/1957	27		
1957/1958	25		
1959/1959	27	16	11
1959/1960	30		
1960/1961	27		
1961/1962	29		

údaje o počtu žáků v dalších školních ročnících nejsou k dispozici

Nová budova školy

„Léta Páně 1885 za starosty Martina Mézla číslo 4 – C.k. okresní školní rada, že škola v naší obci velmi chatrná a nezdravá jest, nařídila, aby se stavěla nová, kdežto obecní zastupitelstvo po tři léta oddalovalo a vymlouvalo se stranivá neštěstí ohně a povodní, které právě před pár lety naši obec zastihly. Konečně nařídilo C.k. místodržitelství obecnímu představenému uložit pokutu 50 Zlatých - pravím padesát Zlatých, aby školu stavělo anebo pokutu složilo.

Kdež stavba školy začítí se musela s příspěvkem dvaosmdesát krejcarů na jednu zlatku, povoleno bylo od C.k. ministerstva. Pronajata byla za čtyři tisíce pět set Zlatých Aloisi Lukavskému – staviteli z Prostějova.

Dále usneslo se obecní zastupitelstvo, aby kolna na obecní kočár zrušena byla a na tom samém místě Radnice vystavěna byla, pronajato bylo samému tomu staviteli v ceně 600 Zlatých, na to se kolna přeložila do hliníku ke školní zahradě.“

Školní zahrada

Původní školní zahrada se nacházela v místech zahrady u domu číslo 15. Tato zahrada však zdaleka nevyhovovala, protože byla využívána jako „letní tělocvična“ na tuto skutečnost poukazovala C.k. okresní rada v Přerově už při tzv. vizitaci 24. ledna 1903. Zahrada byla později prodána panu Ferdinandu Vodičkovi (dům číslo 15). Pozemek na novou zahradu vedle budovy školy byl odkoupen od tovačovského velkostatku až v roce 1923. Tato zahrada pak sloužila až do ukončení činnosti školy.

Přístavba kabinetu

V roce 1936 (9. ledna) místní školní rada projednávala přístavbu kabinetu a 16. února t.r. pak nabídky stavitelů – J.Eichler z Dubu n/M. stavbu nabízel za 8 710,09 Kč, Antonín Čechmánek z Tovačova – za 9 120,98 Kč a Alois Vojáček z Tovačova za 8 840,75 Kč. Dne 10. června 1936 pak stavitel Alois Vojáček nabízel postavit kabinet za 6 000,- Kč ovšem s použitím odpovídajícího materiálu !! Rozhodnuto, že materiál na stavbu uhradí MŠR, cena za materiál pak bude odečtena z částky 6 000,- Kč. A 10. srpna 1936 byla stavba již (mimo vybílení) hotova. Do užívání byl kabinet předán 10. září 1936.

Poškození budovy školy válečnými událostmi v roce 1945

V květnu roku 1945 byla budova školy válečnými událostmi v naší obci vážně poškozena. Nejnebezpečnější střela, která přímo zasáhla školní budovu (80 mm mina) našťastí uvízla v plevách v mezi-stropním prostoru a našťastí nevybuchla. Byla pak odstraněna německými zajatci. Na dvoře před oknem kabinetu explodoval šrapnel, jeho střepiny pronikly oknem do kabinetu kde nadělaly

menší škody. Němci umístili ve věži kaple kulomet, kterým střídali přes břidlicovou krytinu střechy školní budovy směrem k Ivaní, střecha z břidlice byla velice poškozena. Tlakem vzduchu byla zčásti krytina ze střechy smetena a tak holá vazba trčela k obloze. Než byla odstraněna všechna nevybuchlá munice - byly „válečné“ prázdniny prodlouženy – od 30. dubna až do 6.června 1945. Vyučování bylo pak ukončeno 2. července 1945.

Snímek školy v Klotovících jak vypadala v padesátých letech minulého století

Další úpravy školní budovy

Koncem října 1961 byla dokončena celková oprava školní budovy v hodnotě 93 tisíc Kčs. Byla provedena adaptace sociálního zařízení, do školy byl zaveden vodovod, postavena kolna na pevná paliva, provedena částečná adaptace učitelského bytu a zřízena nová vrata do zahrady.

Ve školním roce 1973/74 byly provedeny další větší úpravy – výměna oken z ulice, instalováno ústřední topení, ve třídě položeny parkety a celá budova byla vymalována. V době stavebních úprav se vyučovalo v nevyužívaném učitelském bytě.

V roce 1983 byla provedena úprava třídy na zasedací místnost MNV. Obecní knihovna byla přestěhována do původní zasedací místnosti MNV.

16. června 1939 - projednáno zavedení vyučování jazyku německému ve školním roce 1939/40, požádána zemská školní rada o zavedení vyučování německému jazyku s tím, že náklady ponese MŠR.

14. října 1939 - projednáno odstranění jednojazyčného označení veřejných budov, v tomto případě školy (výnos min. veřejných prací ze dne 25. 9. 1939 číslo 102/318-I b-1939 - zadáno panu Kubičkovi z Ivaně.

19. února 1940 - projednáno zhotovení nové studny - provede studnař Ferdinand Vlach z Brodku u Přerova (nabídka 880,-Kč).

Následkem nařízení Min. školství bylo vyřazeno z knihoven ve škole (učitelské a žákovské) 10 knih pro závady a 50 knih pro opotřebenost.

9. listopadu 1942 - započato s vyučováním německému jazyku. K tomu zřízena samostatná třída ve školním kabinetě.

29. září 1943 - projednáno zřízení protiletectkého krytu pro školní mládež v zahradě školy a to ihned !!

24. června 1946 - projednáno vymalování učitelského bytu – provedl malíř František Navrátil, byl podán návrh na zřízení fondu na výstavbu nové školy (podal učitel Jan Polách).

12. listopadu 1947 - projednáno opatření nových školních tabulí, stávající jsou značně opotřebené, dále položení nové vazby a střešní krytiny na budovu školy (50 000,-Kč).

26. srpna 1948 - projednáno oznámení pana učitele Jana Polacha o jeho přeložení na jinou školu.

Školník

K řádnému fungování školy patří také výkon činnosti školníka, který zabezpečoval nejen úklid školy a její vytápění v zimním období, ale také velký úklid školy při provádění mnoha rekonstrukcí a velkých oprav, které po dobu činnosti školy probíhaly. K jeho náplni také patřil úklid dovezeného paliva (uhlí a dříví) a v mnoha případech pomáhal učitelům při školních zájezdech a výletech (dozor nad menšími školáky atp.). Od února 1942 vykonávala práci školníka paní Marie Nitschová, od roku 1948 paní Anežka Klobouková - tak až do ukončení činnosti školy, tedy do konce školního roku 1975/76.

Počty žáků ve zdejší škole – podle školních ročníků

(poznámka: počty žáků mimo uvedené údaje nebylo možné zjistit - nejsou k dispozici patřičné záznamy)

Ročník	celkem	chlapců	děvčat
1901/1902	54		
1902/1903	53		
1903/1904	48		
1904/1905	40		
1905/1906	35		
1918/1919	52	33	19

Číslo	Rok, měsíc a den, kdy spis došel	Předmět	Vyřízení	Měsíc a den		Známka	
				výtisk	vypraven	opi- sovky	dočasno listku
7.	7. září roku 1903.	Oznámeno představení číslo? Vinice, Kuka steopoldiny Šebelovy (obce Vinice Šebela)	místní školní radě v Jedově u Konic			8. září 1903.	
8.	8. října roku 1903.	Františka Kyllarovi, dělníka upomínací list,	by stihaly své Aloise a Julii pravidelně do škol- ky posílat.			9. října n. 1903.	
9.	6. listopadu 1903.	Františka Františkoví, domkaři, upomínací list,	by stihla své Hermínu provi- dění do školy, posílat			6. listopadu n. 1903.	
10.	27. listopadu 1903.	Provození (exempl) příjemní účtování úroků pro nemovité věci v obci a příspěvků jednolokali- školních starý na čá-	ceň jejich účtovan výnosů 29. 10. 05 místní školní radě Klopedovicelky.			27. listopadu n. 1903.	

17. října 1901 - Janu Mězlovi číslo 7 – za syna Vojtěcha
- Augustinu Žalákovi číslo 27 – syna Ferdinanda a dceru Marii
16. ledna 1902 - Valentinu Pohajdovi číslo 37 – syna Františka
8. října 1903 - Františku Kyllarovi – dítky své Julii a Aloise

2. listopadu 1934 - projednala MŠR rozpočet na rok 1935 v celkové výši 4 342,-Kč.

14. září 1935 - schválena stavba kabinetu.

26. října 1935 - projednán rozpočet školy na rok 1936 v celkové výši 4.475,- Kč a na přístavbu kabinetu – 5 000,- Kč.

7. května 1937 - projednáno provedení nátěru oken třídy, montáž betonového poklopu na žumpu.

27. srpna 1937 - projednáno zřízení nouzové učebny pro 2. třídu na Radnici, školníkem stanoven obecní sluha Theodor Pospíšil.

21. února 1938 - projednány pořítky správce školy:
za byt - ročně 240,- Kč
za pole - 240,- Kč
za zahradu - --- Kč

12. května 1938 - provedení opravy fasády na škole - stavitel Čechmánek z Tovačova v hodnotě 2 800,-Kč.

V roce 1988 po uzavření místního pohostinství se započalo s adaptací bývalého školního bytu na obecní Pohostinství. Slavnostní otevření se pak konalo 10. prosince 1988. Prvním hostinským v novém – obecním pohostinství byl Pavel Zatloukal.

V roce 1990 byla provedena nová vazba a položena nová střešní krytina na budově bývalé školy a současně také na budově Radnice. Obě tyto budovy byly zakryty hliníkovou krytinou. Dalšími úpravami pak byly obě budovy propojeny v jeden celek a obec tak získala vhodné prostory také pro kulturní využití.

Galerie učitelů

Vůbec prvním učitelem v Klopotovicích byl **Matěj Vyk** (nar. 1735) a působil zde od roku 1785. Před tím působil v sousedních Biskupicích (v letech 1783 – 1785). Poté se v pramenech uvádí učitel **Matyáš Vik** a to do roku 1802. Zajímavé je, že v této době se u nás uvádí „střední škola“ – i když a to zde musíme zdůraznit, uvedený výraz v tehdejší době měl jiný význam než dnes. Učitel Matyáš Vik se psal Matthias Wik.

Od roku 1802 u nás působil učitel **Petr Pospíšil** – ten se psal Peter Pospischyl (podpis Peter Pospischil) a učil v české nebo moravské řeči !! (bral 51 Zlatých 5 krejcarů).

Po něm v roce 1807 nastoupil **Norbert Vitásek**, který u nás působil až do roku 1811. Působil tedy u nás 5 let.

Dalším učitelem byl **Josef Kyllar**, ten v roce 1811 založil školní matriku a vedl ji až do roku 1818. Působil tedy u nás 8 let. Zemřel v roce 1839 v Brně.

Učitel **Kašpar Heegr** u nás působil v letech 1819 až 1828. Ze zdejší školy odešel na farní školu do Charvát u Olomouce.

František Zapletal u nás působil od 11. března 1829 do 11. března 1837. (V roce 1844 působil na škole v Troubkách okr. Přerov !)

Učitel **Josef Štěpánek** - jako zatímní učitel byl u nás od 11. března 1837 do roku 1839. Definitivně byl ustanoven od roku 1839 a působil na naší škole až do roku 1883 – tedy plných 44 let. Josef Štěpánek byl rodák z Lobodic, jeho manželka rozená Matzenauerová pocházela z Tovačova.

Autor Karel Štéger ve své knize: „Josef Förchtgott – rektor v Tovačově“ (rok vydání 1902) uvádí o tomto učiteli některé zajímavé charakteristiky, které zde uvádíme. První je už z roku 1844, kdy se Josef Štěpánek ženil: „16. ledna 1844 bylo na Lapači svatební veselí. Pan Josef Štěpánek, učitel v Klopotovicích, rodák Lobodský se toho dne ženil. Nevěsta byla z Tovačova, panna Kateřina Matzenauerová, dcera měšťana z čísla 21, Jana Matzenauera bývalého panského švejcara ve Víklicích. Kolik hostů tu bylo - kromě pana učitele Förchtogotta i veselý Tomášek z Lobodic tu byl. A přece ne už všichni účastníci svatby před 8 lety. Místo Seelingerera z Troubek byl tu jeho nástupce pan František Zapletal, místo Heegra klopotovského byl tu Štěpánek – ženich. Troubecký Zapletal byl také zetěm Matzenauerovým. I Machan scházel, už nebyl v Plocanech. Za něho tu byl nový kantor Kytka – bývalý kyrysar – plných 18 let sloužil na vojně. Bylo tu

i kolik bratří Matzenauerových - samých švejců panských, z Klopotovic, z Viklic, ze Saksova dvora a z Majetína, ba i cizopanských až z Předmostí a Moštěnice. Rodina Matzenauerů původně německá, z alpských zemí, už téměř sto let byla v panských službách zdejších. Přišli sem ještě za pámě z Petřvaldu, jako švejčáci a tu hodnost dědili synové po otcích.“

A druhá popisovaná událost je z roku 1860. Tehdy - „18. června umřel pan rektor Josef Förchtgott – sedmdesátiletý, tuberkulosou plic. ... Dlouhý a suchý pan Štěpánek, učitel z Klopotovic, stojí nad otevřenou rakví, přišeptal svému švagrovi – „jako by spal. Už to má odbyto, chudáček.“ Povzdychl a hrabal se v šosu dlouhého kabátu až vytáhl kostěnou černou tabatěrku“.

*Dalším učitelem, který u nás působil byl **Jakub Krček** a to v letech 1883 – 1894. Od nás odešel na školu do Lobodíc.*

***Cyril Sobol** – u nás učil v letech 1894 – 1901, poté odešel na školu do Hrušky u Kojetína.*

*Pouze krátkou dobu u nás působil učitel **Jindřich Müller** a to od 21. února 1901 do 26. března 1902.*

***Josef Skalický** – učil u nás od 26. března 1902 do 31. července 1922, pak odešel na školu do Buku, kde 4. dubna 1926 zemřel. Na jeho pohřbu byla také delegace z naší obce vedená tehdejší předsedou školní rady panem Aloisem Indrákem, v delegaci byl Ferdinand Vodička a také bývalí žáci pana učitele Skalického: Čeněk Klobouk, Jan Klobouk, Alois Žalák a Vojtěch Pospíšil. V roce 1918 založil tento učitel Kroniku obecné školy v Klopotovicích. Zasloužil se o to, že školní knihovna měla v roce 1920 již 143 svazků. Byl jednatelem místní osvětové komise, která měla veliký vliv na rozvoj kulturního života v obci.*

***František Spáčil** – učitel a definitivní správce školy byl od 1. srpna 1922 až do roku 1932. Ačkoliv na naší škole měl definitivu, vůbec zde nepůsobil. Celou dobu požíval nepřetržitou dovolenou a působil celých 10 let na Jedličkově ústavu v Praze, kde vyučoval ručním pracím, k čemuž měl zvláštní schopnosti. Definitivně na naší škole se v roce 1932 dobrovolně vzdal.*

*Velikou osobností na naší škole byl bezesporu **Josef Barvík**. Narodil se v roce 1897 v Pavlovicích u Přerova. Po skončení přerovského gymnázia studoval*

Z jednání místní školní rady

30. října 1901 - Projednáváno 9 žádostí na uvolněné místo učitele na škole. Na toto místo se přihlásili: František Vaněk, Karel Štéger, Jan Obrtel, Ferdinand Parák, Antonín Kleveta, Raimund Kolman, Theodor Pala, Lud. Hudeček, Josef Skalický.

9. ledna 1902 - Rozhodnutím C.k. okresní školní rady v Přerově jmenován učitelem v Klopotovicích **Josef Skalický**.

22. února 1903 - Stávající učitel v Klopotovicích Jindřich Müller přidělen do školy v Hrušce.

24. ledna 1903 - C.k. okresní školní rada v Přerově na základě vizitace zdejší školy vyzvala místní školní radu, aby se přičinila o přeložení (zřízení) lépe vyhovující školní zahrady, která by byla využívána také jako letní tělocvična (pozn. doposud byla školní zahrada v místech dnešní zahrady u domu číslo 15, toho však bylo dosaženo až v roce 1923 odkoupením pozemku za školou od tovačovského velkostatku.)

27. listopadu 1903 - Výzva C.k. okresního hejtmanství v Přerově k získávání darů na zřízení ústavů pro nemocné tuberkulosou.

31. května 1904 - Pořízen pro C.k. okresní školní radu výkaz o počtu žactva v letech:

1901 - 1904.

1901/2 54

1902/3 53

1903/4 48

16. září 1907 - Projednáno hlášení pro C.K. okresní školní radu v Přerově, že dnem 16. září 1907 započato s výukou ženských prací učitelkou Františkou Klimkovou z Biskupic.

5. května 1908 - Pořízen pro C.k. okresní školní radu Výkaz o počtu žactva v letech:

1904/5 40

1905/6 35

Zároveň C.k. okresní školní radě sděleno, že školně se na zdejší škole nevybírání od roku 1899.

Místní školní rada průběžně také projednávala neúčast žactva ve školním vyučování a rodičům odesílala napomenutí.

	<i>Bohumil Kočíř</i>	- <i>místopředseda</i>
	<i>Jan Kohn</i>	- <i>člen</i>
	<i>Robert Pohajda</i>	- <i>člen</i>
	<i>Vojtěch Dočkal</i>	- <i>člen</i>
1933	<i>Bohumil Kočíř</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Vojtěch Krátký</i>	- <i>místopředseda</i>
1935	<i>Ferdinand Žalák</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Jan Polách</i>	
	<i>Jindřich Dostálík</i>	
	<i>Augustina Krátká</i>	
	<i>Ludmila Skácelová</i>	
1937	<i>Bohumil Kočíř</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Vojtěch Krátký</i>	- <i>místopředseda</i>
1941	<i>Bohumil Kočíř</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Alois Pospíšil</i>	- <i>místopředseda</i>
	<i>Jaroslav Mráček</i>	- <i>člen</i>
	<i>Josef Vávra</i>	- <i>člen</i>
1946	<i>František Mádr</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Jaroslav Mráček</i>	- <i>místopředseda</i>

Rodičovské sdružení

1948	<i>Josef Horák</i>	- <i>předseda</i>
	<i>Jan Kohn</i>	- <i>místopředseda</i>
	<i>František Lehký</i>	- <i>jednatel</i>
	<i>Helena Slavíková</i>	- <i>pokladník</i>

Sdružení rodičů a přátel školy

1960	<i>Eliška Kovaříková</i>
------	--------------------------

Alois Indrák

Bohumil Kočíř

František Mádr

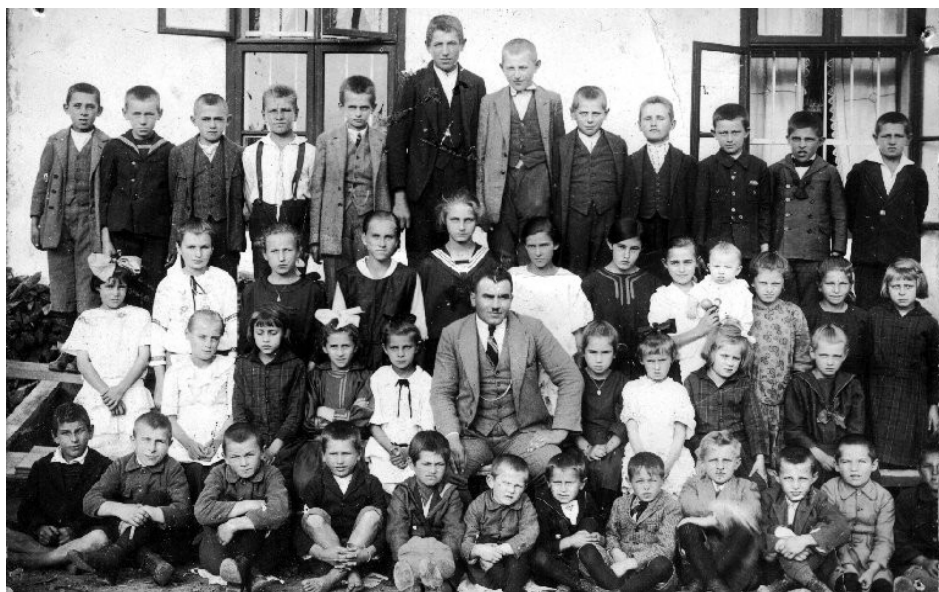
Josef Horák

vysokou školu zvěrolékařskou v Brně a to až do roku 1920, kdy musel ze zdravotních důvodů studia ukončit. V roce 1921 byl ustanoven pomocným učitelem na obecné škole v Tovačově. Po doplnění zkoušky učitelské způsobilosti působil od 31. března 1922 na naší škole. V roce 1930 odešel na školu do Radslavic u Přerova, kde dostal definitivu. Zemřel v Radslavicích v roce 1958.

V roce 1923 založil Kroniku obce Klopotovic, kterou vedl až do svého odchodu v roce 1930. Za jeho působení byl v naší obci bohatě rozvinutý kulturní život. Nebylo roku, aby se nehrálo divadelní představení, které s místními ochotníky nacvičil. Aktivně u nás působil hudební kroužek, který účinkoval při slavnostních příležitostech jako bylo odhalení pomníku „Svobody“, výročí vzniku republiky (28. října), atp. Nejen pro své žáky, ale také pro dospělé občany pořádal různé besedy a přednášky s promítáním obrázků – byl u nás cestovatel S.E. Vráz, který zde přednášel o svých cestách Severní, Střední a Jižní Amerikou.

Také náš občan Oldřich Kočíř – strojník na zámořské lodi – vypravoval o svých cestách po celém světě.

Josef Barvík zavedl u nás tradici školních výletů, byl iniciátorem školního spojení mládeže v Občanské záložně v Tovačově, která pak přispívala na učební pomůcky pro naše chudé žactvo. Jeho žáci na něho vzpomínali po celý život.

Učitel Josef Barvík se svou třídou

Učitel **Jan Polách** - byl správcem a definitivním učitelem u nás od 1. září 1930 až do 1. září 1948 kdy odešel na střední školu do Kozlovic pod Ondřejníkem okr. Místek. Působil u nás celých 18 let, z toho šest let v těžkých dobách Protektorátu. Za tyto roky vychoval a připravil ke vstupu do života celé generace našich spoluobčanů. Byl

důstojným pokračovatelem předchozích učitelů. Také tento učitel se zapojil do organizování kulturního života obce. Působil nejen jako režisér našich „ochotníků“, také se svými žáky nacvičil a sehrál několik divadelních představení. (Činnost našich ochotníků ta si, ale zaslouží samostatné pojednání). Osvětová činnost tohoto učitele byla skutečně všestranná, přednášel o našich legiích, hovořil při výročích TGM, vzniku republiky, přednášel o CPO atp.

Dne 7. května 1959 mu bylo uděleno Čestné uznání za jeho zásluhu o naši obec v době jeho zdejšího působení.

Učitel Jan Polách se svou třídou

Po odchodu učitele Jana Polácha u nás jen krátkou dobu působil učitel **Josef Horák** který k nám přišel ze Staré Vsi u Rýmařova, kde působil v letech 1945 – 1948. Už v roce 1950 odešel na školu do Uhřetčic u Kojetína. Také tento učitel pokračoval v organizování kulturní činnosti. Jeho žáci nacvičili několik divadelních představení a účinkovali při slavnostních příležitostech. I když u nás působil jen krátkou dobu, plně se zapojil do života obce a jeho žáci na něho vzpomínají dodnes. Pan učitel Josef Horák zemřel v roce 1984 ve věku 78 let v Popůvkách u Kojetína.

Po skončeném vybrání této sumy se všichni zakladatelé domluvili, aby se ty peníze na tovačovskou faru odnesly a kněze pátera Ferdinanda Bára kaplana v Tovačově požádali, aby nám užitečné, zábavné a poučení obsahující knihy nakoupili, kteréžto knihy, okolo sto svazků se nám dostalo. Po obdržení těchto knih se zakladatelé domluvili, aby každý, který knihu k vypůjčení obdrží, ji nezapatlal a neztrhal, neboť za roztrhané a zkažené knihy by každý náhradní dátí musel. Všichni zakladatelé žádali, aby se tato zakládající listina do gruntovní knihy klopotovické založila ve svazku roku 1859 se na památku pro budoucí časy zůstala, aby se v pozdějších letech vědělo, kdy se ve škole školní knihovna založila. Konečně zakladatelé si přejí, aby toto započaté dílo se časem obnovilo a zůstalo a vzrostlo, za co se zvláště všichni budoucí představení žádají, aby toto započaté dílo v paměti měli, s nějakým dárkem knihovně přispívali a aby nám a našim potomkům sloužila k dobrému ponaučování, nám i našim potomkům vzdělání v ctnostech života. dejž to Bože, aby naše začaté dílo šťastného konce dosáhlo a sloužilo nám to jak k našemu i obecnému blahu.“

V Klopotovicích dne 21. listopadu 1859.

Šimon Parák – vписovatel

Tento vpis od obecního představenstva a výboru přehlédnutý a za dobrý uznaný, rovněž tak od představenstva i výboru a jiných zapsaných.

Vincenc Kovařík – přednosta

Školní knihovna po zrušení školy v roce 1976 zanikla.

Od sedmdesátých let 19. století to byl zejména čtenářský a pěvecký spolek „Jaroslav“ který svou bohatou knihovnou na uvedené dílo navázal a prohluboval tyto tradice. Svou knihovnu měla po roce 1930 také místní jednota republikánského dorostu. V roce 1923 byly knihy spolku „Jaroslav“ a knihovny republikánského dorostu převedeny do „obecní knihovny“, která se tak vlastně stala nástupkyní všech uvedených knihoven. Obecní zastupitelstva minulá i současné na obecní knihovnu vždy pamatovala a svými příspěvky pomáhala zvyšovat její úroveň. Ke dni 31. prosince 2002 měla knihovna 1852 svazků.

Místní školní rada

Rok	1903	František Kočíř Julius Dočkal	- předseda - místopředseda
	1906	František Kočíř Josef Krátký	- předseda - místopředseda
	1909	František Kočíř Jan Mězl (č.7) Jan Pospíšil	- předseda - místopředseda - náhradník
	1920	František Kočíř	- předseda
	1921	Alois Indrák (č.19) Rudolf Jurda (č.67)	- předseda - místopředseda
	1929	Alois Indrák	- předseda

Číslo Domu	Jméno	částka	Zl	kr
2	František Skopal	čtvrtník		50
3	Čeněk Kovařík	půlláník		50
4	Ondřej Mézl	půlláník	1	
5	Libor Klobouk	čtvrtník		50
6	František Indrák	půlláník		50
7	Šimon Parák	půlláník		50
8	František Žáček	čtvrtník		50
9	Jakub Pospíšil	půlláník		50
10	Jan Mézl	půlláník		50
11	Josef Štěpánek	učitel		50
12	Čeněk Matanoux	šafář	1	
15	Jan Studený	hospodský		50
16	Tomáš Krátký	půlláník		50
17	Matouš Klobouk	půlláník		50
19	Tomáš Indrák	čtvrtník		50
21	Jan Kočíř	půlláník		50
22	František Zapletal	půlláník	1	
23	František Gálíček	půlláník	1	
24	František Gálíček	půlláník		50
25	Jan Žalák	půlláník		50
26	Matěj Dočkal	půlláník	1	
27	Jan Skopal	čtvrtník		50
28	Jan Červinka	čtvrtník		50
	Vilém Slesler z Ivaně		1	
	František Slesler z Ivaně		1	
	Salk – kupec Tovačov		1	
	Jan Jeřábek - obrodní Viklice			50
	Jiří Kubánek – dráb Viklice		1	
	František Dočkal- Tovačov			50
	František Parák z Ivaně			60
	Matanoux – šafář z Viklic		1	
	Jan Zbožínek z Věrovan			50
	Martin Belhárek – domkař			50
	František Zahradníček – domkař			50
	Jiří Dočkal – domkař			20
	Jan Brančík – poklasný			10
	Jan Mraček – domkař			10
	Šimon Klobouk – domkař			10
	Hynek Mraček – domkař			10
	Fabián Kuchař – domkař			20
	Jan Hříbek – dráb			30
	Ze společné kase			5
	Z chudé kase			2
	Spolem		30	20

*Dalším a vlastně posledním učitelem byl u nás **František Lánský**. Přišel k nám z Jiřikova, okr. Rýmařov, kde působil v letech 1946 – 1950. U nás učil od roku 1950 do roku 1961, poté odešel na ZDŠ do Kojátek u Bučovic. Zemřel 20. dubna 1992 ve věku 72 let. Také tento učitel se plně zapojil do organizace kulturních akcí a se žactvem nacvičil několik divadelních představení. Jeho odchodem skončila dlouholetá tradice divadelních představení žactva. V době jeho působení se žáci školy plně zapojili do Soutěže tvořivosti mládeže, kde v rámci okresu získávali dobré hodnocení.*

Pan učitel Jan Polách s manželkou při návštěvě rodiny Lánských.

Založení školní knihovny

Školní knihovna byla založena už v roce 1859. Zápis o založení školní knihovny je natolik zajímavý, že si dovolíme jej citovat v plném znění.

„Poznamenání na jaký způsob a kdy školní knihovna v Klopotovicích založena byla.

Léta Páně 1859, za času Františka Zapletala pudmistra, Šimona Paráka a Františka Žáčka radních a pana učitele Josefa Štěpánka zastupujícího tehdejšího úřad obecní, pak výborů Čeňka Kovářika, Františka Indráka, Tomáše Krátkého, Františka Gálíčka, Jana Skopala a náhradníků Jakuba Pospíšila a Jana Kočičře, pak sousedů z dolu jmenovaných a z dobroděláním se dalších sousedů se za dobré uznalo a ode všech schváleno bylo, aby se pro vyšší vzdělání jak školních dětí, tak také i starších občanů rozličné knihy nakoupily a z těch knih založena školní knihovna byla. K tomu usnesli se sousedé dobrovolnou sbírku uspořádat a na té se zúčastnit jakožto zakladatelé té knihovny jak následují:

Příští rok – 25. června 1934 jelo 40 dětí autobusem pana Němce na hrad Bouzov s návštěvou Mladečských jeskyní. Výlet se podle zápisu v Kronice školy – „velice vydařil“.

V roce 1934 (25. června) školní výlet se konal autobusem p. Němce do mladečských jeskyní (jízdné autobusem – 450,-Kč)

V roce 1935 (19. června) byl uspořádán školní výlet na Plumlov, výletu se zúčastnily obě třídy, jelo se na dvou povozech, které zapůjčili a řídili Jan Kohn a Bedřich Navrátil.

Ve čtvrtek 25. června 1936 se školní výlet konal do Přerova na Středomoravskou výstavu. Jelo se povozem pana Jana Kohna, který tento řídil.

Školní výlet na konec školního roku 1936/37: navštíven byl tehdy Tovačov s prohlídkou zámku a vyhlídkou ze zámecké věže, pak se putovalo podél řeky Moravy na místo soutoku s Bečvou, navštíven Skašovský rybník a Chrbovský revír.

Výlet na konec školního roku 1937/38 se nekonal.

Školní rok 1938/39 byl zakončen výletem 20. června 1939. Tehdy se pochodovalo do Tovačova, odtud podél toku řeky Moravy do Věrovan, tam bylo občerstvení, pokračovalo se pěšky přes Rakodavy a Nenakonice do Dubu. Přejít k toku řeky Blaty, podél něho do Biskupic a domů.

V letech 1940 až 1945 se pochopitelně vzhledem k situaci školní výlety nekonaly.

Na zakončení školního roku 1952/53 se konal výlet autobusem na Plumlovskou přehradu s prohlídkou tamního zámku.

Školní výlet v roce 1954 (19. června) – 19 žáků navštívilo hrad Pernštýn. Jelo se autobusem.

Dne 8. června 1955 se konal výlet autobusem do Moravského krasu.

Na konec školního roku 1955/56 se 1. června konal výlet s návštěvou lázní Teplic, Zbrašovských jeskyní, Rožnova pod Radhoštěm, Frenštátu pod Radhoštěm, Pusteven, Valašského musea v Rožnově pod Radhoštěm a přehrady Bystřičky.

Se školním výletem 30. června 1957 navštívili žáci Lednici, Lešnou, Gottwaldov, Luhačovice.

V době působení paní učitelky Marie Zajičkové tj. v letech 1972 - 76 školáci navštívili: zimní střediska na Malé Morávce a Černoohorském sedle v Jeseníkách. V rámci školních výletů pak navštívili – Bělecký mlýn, Plumlovskou přehradu, Praděd, Karlovu studánku, v Beskydách pak Pustevny na Radhošti a Radhošť, dále Gottwaldov, Luhačovice, Buchlov, Buchlovice, také výstavu Flora v Olomouci.

O branných cvičeních v přírodě poznávali se svou učitelkou žáci okolí – rybník Raška v Hrdibořicích, zátoky Moravy ve Věrovanech, Tovačov, v Hrubčicích navštívili pěstitele tulipánů a dalších cibulovitých květin.

První učitelkou na naší škole byla **Jitka Soročková** – která u nás působila od 1. září 1961 do roku 1972. Rovněž v době jejího působení žactvo účinkovalo při slavnostních příležitostech a bylo zapojeno do Soutěže tvořivosti mládeže.

Poslední vyučující na naší škole byla paní učitelka **Marie Zajičková**, která u nás působila od září roku 1972 do konce školního roku 1975/1976, tedy do uzavření školy. V době jejího působení se všechno žactvo zapojilo do Klubu mladých čtenářů – tento vydával krásné knihy pro mladé čtenáře. Žactvo se rovněž s úspěchem zapojilo do rozhlasových relací určených pro jednotlivé školní ročníky. Žactvo naší školy za aktivní účast bylo několikrát oceněno. V rámci mimoškolní činnosti žactvo navštěvovalo různé kulturní akce – především divadelní představení pro děti v Městském divadle v Prostějově. Žáci účinkovali při slavnostních příležitostech v místním rozhlase a také při oslavách – např. u pomníků 1. a 2. světové války. Úspěšně se žáci také zapojili do výtvarných a recitačních soutěží v rámci STM (Soutěže tvořivosti mládeže) ve Vrbátkách a Prostějově.

Uvedený výpis ze školní kroniky není ani zdaleka vyčerpávající. Jistě si mnozí bývalí žáci naší školy vzpomenu na množství různých akcí pořádaných v době jejich školní docházky.

Školní výlety

Vůbec první školní výlet našich školáků se konal (aspoň tak soudíme podle zápisu ve školní kronice) – 7. června 1923. Zúčastnilo se ho tehdy 27 žáků a cílem byl památný Radhošť. Nocovalo se na Pustevnách a druhou noc v Krásně. Cestovalo se vlakem.

A 17. června 1924 opět 27 žáků navštívilo Mladečské jeskyně. Cestovalo se tentokrát z Brodku u Přerova přes Olomouc do Litovle vlakem a odtud pěšky. Po přenocování v hotelu u jeskyně následovala prohlídka elektrárny v Nových mlýnech, pak pěšky do Moravičan. Výlet se velmi vydařil – jak je psáno ve školní kronice.

Dne 16. června 1925 se konal dvoudenní výlet žactva na Velehrad a památný hrad Buchlov pod vedením učitele Josefa Barvika a předsedy Místní školní rady Aloise Indráka.

V roce 1927 (11. srpna) učitel se svými žáky navštívil „Krajinskou výstavu Pobečví“ v Hranicích. Přitom byly navštíveny lázně Teplice.

V červnu (12.) roku 1928 navštívilo 20 žáků se svým učitelem a také předsedou Místní školní rady – „Výstavu soudobé kultury republiky čs. v Brně“. Ke školní výpravě se připojilo také 6 děvčat škole již odrostlých (Marie Indráková ml., Marie Indráková st., Zdenka Indráková, Růžena Krátká, Emilie Lehká, Julie Pospíšilová). Druhý den pobytu v Brně byl věnován prohlídce: Petrova, Kapucinské hrobky, Zelného trhu, Špilberku, Kasemat na Špilberku, Zemského musea. Výlohy tehdy činily na jednoho účastníka – 25,20 Kč.

10. července 1929 se konal zájezd na Radhošť. Nocovalo se na Hutiskách. Druhý den byla návštěva Pusteven a Radhoště. Potom se šlo pěšky do Frenštátu – na nádraží. Účastnilo se 17 dětí. Výlohy na jednoho účastníka činily 21,20 Kč, z pokladny chudých obdržel každý účastník zájezdu 10,- Kč.

A 19. července téhož roku (1929) se konal školní výlet žebřiňákem pana Jana Kohna na Plumlov. Vyjelo se ráno v 6,00 hod., návrat domů byl v 10,00 hod. večer. Každý účastník z pokladny chudých obdržel 5,10 Kč.

V roce 1930 (28. června) se konal školní výlet na Skalku. Jelo se opět povozem, který zapůjčil a řídil pan František Pospíšil.

Cílem výletu v roce 1932 (28. června) na zakončení školního roku byl hrad Helfštýn. Jelo se povozem (zapůjčil a řídil pan Jan Kohn) do Přerova, odtud vlakem do Lipníku a pak pěšky na Helfštýn. Odpoledne byla návštěva lázní Teplic, pak se šlo pěšky do Hranic a vlakem do Přerova. Z Přerova povozem domů.

Výlet v červnu 1933 se konal autobusem pana Němce do Olomouce.

Zakončení školního roku 1944/45, který byl v měsíci květnu 1945 válečnými událostmi v obci přerušen, bylo až 2. července 1945.

Dne 1. března 1948 profesor Dr. Zdeněk Nejedlý přebírá opět školský resort. Svůj program vyložil pražskému učitelstvu na veřejné schůzi ve Slovanském domě. Prohlásil, že je si vědom, že rozvoj školství byl v posledních letech zastaven. Ve své práci chce navázat na program své činnosti po květnu 1945. Je pro školu jednotnou a státní.

Ve školním roce 1949/50 ve sběru odpadových hmot se umístili:

- 1) Hodulík Jindřich
- 2) Vymětal Jaroslav
- 3) Slavík Antonín
- 4) Lehký Josef
- 5) Mádr František

Ve školním roce 1950/51 se letní rekreace mládeže zúčastnili: Jindřich Hodulík a František Mádr.

V tomtéž roce byli na týdenní kulturní rekreaci: Ludmila Pospíšilová a Žofie Smékalová.

Ve školním roce 1951/52 se konala rekreace žactva:

- kulturně-rekreační zájezd na Děčínsko: Marie Mráčková, Jindřich Hodulík,
- měsíční pobyt v Lukově u Holešova: Josef Lehký, Jaroslav Prachař a Jaroslav Vymětal.

- měsíční pobyt Kníničská přehrada: Marie Pohajdová, Zdeněk Koláček

Dne 30. října 1951 se konala zubní prohlídka žactva v Tovačově.

Dne 25. září 1952 jako odměna vítězům SSM (Soutěž spornosti mládeže) ve školním roce 1951/52 se uskutečnil vyhlídkový let nad Kroměřížem, zúčastnili se: Žofie Kohnová, Marie Kohnová, Jaroslav Vymětal, Jindřich Hodulík, Marie Pohajdová, Marta Pospíšilová, Jaroslava Trávníčková.

Ve školním roce 1957/58 se zúčastnilo 9 dětí okresního kola STM (Soutěž tvořivosti mládeže). Pionýrského tábora v Domašově n/B se v tomtéž roce zúčastnili: Miroslav Klobouk, Svatopluk Prachař a Rostislav Opršal.

Od roku 1957 místní ZO ČSM organizovala ve škole promítání filmů pro děti, vždy v sobotu a v neděli odpoledne.

Ve školním roce 1958/59 se okresního kola STM v Kojetíně v recitaci zúčastnili: Miloslav Pospíšil, Dobromila Mězlová, Miroslav Klobouk a Zdeněk Minařík – všichni obdrželi „Čestné uznání“.

Letní rekreace mládeže se v tomtéž roce zúčastnilo 9 dětí.

Dne 23. dubna 1960 bylo provedeno snížení cen a od příštího školního roku byly učebnice a školní pomůcky pro žactvo zdarma.

Ve školním roce 1961/62 se žactvo zúčastnilo v měsíci březnu 1962 okresního kola STM ve sborové recitaci a umístilo se na druhém místě.

Ve školním roce 1972/73 byl ve škole založen KMČ (Klub mladých čtenářů) – členy se stalo veškeré žactvo.

Ve školním roce 1973/74 se žactvo aktivně zapojilo do relací čs. rozhlasu a několikrát bylo čs. rozhlasem odměněno.

Pro úplnost uvádíme přehled učitelů, kteří u nás působili souběžně se správci školy.

Katecheta římsko-katolického náboženství:

Ve školním roce:

1918 - 1919 Jan Roháček

1919 - 1920 Jan Tabach

1921 - 1928 Karel Ješka

1928 - 1930 František Pelíšek

1930 - 1936 František Quis

1936 - 1940 Oldřich Beránek

1940 - 1944 František Todt

1944 - 1950 Alois Tuček

1951 - 1955 Josef Penka

od roku 1956 Ladislav Suchánek

od roku 1970 Josef Macek

Domácí a ruční práce vyučovaly:

Božena Konupčíková z Věřovan

v letech 1918 - 1924

Filomena Massáková z Tovačova

v letech 1924 - 1925

Justina Hybnerová z Tovačova

v letech 1925 - 1926

Jarmila Nevrlová z Ivaně

v letech 1926 - 1933

Marie Králíková

v letech 1933 - 1937

Anna Webrová

v letech 1937 - 1938

Getruda Vlčková

v letech 1938 - 1940

Božena Lehká z Klopotovic

v letech 1940 - 1941

Svatava Chatrná

v letech 1944 - 1945

Milena Pátková

v letech 1945 - 1946

Marie Vrtělová z Ivaně

v letech 1946 - 1947

Ludmila Kovaříková

v letech 1947 - 1948

Božena Poštulková

v letech 1948 - 1949

Výpomocní učitelé a praktikanti:

Ve školním roce 1934/1935 byla pro nadměrný počet žactva zřízena druhá třída kde vyučovala Marie Zdražilová z Olomouce.

Totéž se opakovalo ve školním roce 1937/1938, kdy opět ve druhé třídě u nás vyučovala Marie Zdražilová z Olomouce.

Ve školním roce 1938/1939 působila u nás jako výpomocná učitelka pro počty Olga Zimmerová.

Ve školním roce 1939/1940 ve zřízené druhé třídě vyučoval Jakub Němeček. V tomtéž školním roce jako výpomocná učitelka pro domácí nauky u nás působila

Anežka Rychlá. V tomto školním roce byl u nás zřízen pokračovací kurs pro mládež školy odrostlou, kde vyučoval učitel Arnošt Polášek, jež přišel k nám z Podkarpatské Rusi, kde předtím působil.

Ve školním roce 1940/1941 jako výpomocný učitel pro zřízenou druhou třídu působil na naší škole Arnošt Polášek, který v dalším roce přešel na školu do Tovačova.

Jako učitel praktikant u nás vyučoval ve školních letech 1940/1942 učitel Milan Mézl.

Ve školním roce 1942/1943 jako výpomocný učitel pro německý jazyk u nás působil učitel Ladislav Motal.

Učitel Milan Mézl

Páter Ladislav Suchánek

Kronika

obecné školy v Klopotovicích byla založena učitelem Josefem Skalickým v roce 1918 a vedena postupně všemi dalšími učiteli až do ukončení činnosti školy. Ve školní kronice nacházíme mimo jiné i následující pro nás jistě poučné zápisy.

Ve školním roce 1919/1920 obec věnovala na zakoupení učebních pomůcek pro chudé žáky - 100,- Kč.

Ve školním roce 1920/1921 ve prospěch chudých žáků získáno 651,- Kč.

Dne 20. prosince 1922 škola obdržela od okresní péče o mládež v Kojetině 3 páry dětských bot pro chudé žáky.

Dne 25. ledna 1923 Občanská záložna v Tovačově věnovala pro chudé žáky 25,-Kč.

Dne 13. dubna 1924 tatáž záložna věnovala na zakoupení knih do školní knihovny 500,- Kč.

Ve školním roce 1924/25 pokladna pro chudé žáky obdržela 745,40 Kč.

V prosinci 1925 byly chudé děti poděleny: 4 děti obuvi, 3 dívky zimními košilemi, 2 děvčata zimními šátky.

Dne 18. ledna 1927 ve škole vystupoval eskamotér Emanuel Ruml. Předvedl ukázky moderního kouzelnictví. Vstupné 50 haléřů, od chudých dítek „nežádal ničeho“.

Školní inspektor 6. května 1930 konstatoval, že v dohledné době bude třeba zřídit druhou učebnu, postavit kabinet pro školní pomůcky a rozšířit WC – to ve zpráve pro místní školní radu. Místní školní radě usťavené 16. listopadu 1929 se toto doporučení nepodařilo realizovat a jak víme druhá třída na naši škole zřizena nebyla. Ach ta šetrnost našich předků ??!

Ve školním roce 1930/31 sbírka na pomoc mrzáčkům vynesla „mnohem méně než v letech minulých a jak učitel podotkl – „je to snad předzvěst hospodářské krize ?“

Školní rok 1933/34 – „počet dětí opět vzrůstá – obecní zastupitelstvo je však stále proti zřizování druhé třídy“ (poznáváme, že počet žactva činil 55 dětí a to všechno jen v jedné třídě !)

Školní rok 1934/35 teprve na příměluvice viceprezidenta země Moravskoslezské Jindřicha Žáčka konečně byla zřizována od 15. září zatímní postupná druhá třída. (Ale už v roce příštím opět jen jedna třída a přitom počet žactva – 48).

Teprve ve školním roce 1937/38 kdy počet žactva dosáhl 50, zase byla zřizována druhá třída – vyučovalo se provizorně na Radnici. Dvě třídy byly také zřizovány ve školních letech 1939/40 (48 dětí) a 1940/41 (47 dětí). Jak je vidět obecní zastupitelstvo šetřilo i na školních dětech a bránilo se stále zřizování druhé třídy.

Školní rok 1938/39 – v den 28. října 1938 se normálně vyučovalo. Na škole byla vztýčena státní vlajka. V kronice čteme: „... okolojdoucí občané nabádali pana učitele, aby vyvěsil také prapor černý !“

Dne 3. února 1943 bylo započato s kopáním protiletectvého krytu ve školní zahradě (školní budova neměla vhodný sklep) a 6. února 1943 byl už kryt dokončen.